

Dosarul nr. 2rh-215/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud: A. Negru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: E. Palanciuc, V. Buhnaci, V. Clima)

Instanța de recurs: Curtea Supremă de Justiție (jud: L. Gafton, V. Burduh, I. Druță)

ÎNCHEIERE

21 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecător
judecătorii

Ion Druță
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând cererea de revizuire declarată de Eleonora Hacina,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Eleonora Hacina
împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la repararea
prejudiciului material și a prejudiciului moral,

împotriva încheierii din 27 iunie 2018 a Curții Supreme de Justiție, prin care
recursul declarat de Eleonora Hacina împotriva deciziei din 14 martie 2018 a
Curții de Apel Chișinău a fost considerat inadmisibil,

c o n s t a t ă:

La 02 martie 2017, reclamanta Eleonora Hacina s-a adresat cu cerere de
chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu
privire la repararea prejudiciului material și a prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că serele pentru creșterea legumelor
i-au fost distruse, în mod ilegal, iar prin hotărârea din 31 martie 2008 a
Judecătoriei Orhei s-a dispus încasarea din contul lui Vasile Serbinov a
prejudiciului material și moral în cuantum de 38336 lei. Prezenta hotărâre nu s-a
executat, fapt despre care s-a anunțat Ministerul Justiției și Uniunea Națională a
Executorilor Judecătorești, fiind primite doar promisiuni că se va executa.

A relatat reclamanta că la insistența sa de a se îndeplini cererea din 15
ianuarie 2009 de luare a bunurilor materiale sechestrate în contul datoriei, statul
Republica Moldova i-a permis lui Serbinov să vândă, să împartă bunurile
materiale sechestrate și să scrie cerere la Curtea de Apel Chișinău peste un termen
de 11 luni de la pronunțarea hotărârii definitive și irevocabile din 31 martie 2008,
aceasta fiind examinată la 08 aprilie 2009 și prin încheierea din 13 mai 2009 a
Curții de Apel Chișinău nu s-a dat curs acestei cereri, iar Curtea Supremă de
Justiție, prin decizia din 02 septembrie 2009 a primit cererea lui Serbinov, a pus-o
în termen fără nici o probă ce ar explica întârzierea de 11 luni de la pronunțarea
hotărârii irevocabile din 31 martie 2008. Astfel, prin decizia din 03 martie 2010 a

Curții de Apel Chișinău s-a respins definitiv cererea lui Șerbinov și a fost menținută hotărârea din 31 martie 2008 a Judecătoriei Orhei, hotărâre ce devenea irevocabilă pentru a doua oară, însă decizia din 03 martie 2010 a Curții de Apel Chișinău Oficiul de Executare Orhei a refuzat s-o execute.

A mai relatat reclamanta că la 03 noiembrie 2010, Curtea Supremă de Justiție peste un termen de 8 luni de la pronunțarea deciziei din 03 martie 2010 a Curții de Apel Chișinău și-a permis să primească recursul repetat al lui Șerbinov, ignorând decizia din 03 martie 2010 a Curții de Apel Chișinău.

La 03 februarie 2011 Curtea de Apel Chișinău a modificat hotărârile judecătorești irevocabile a două instanțe de judecată și a aprobat numai prejudiciul material greșit calculat de Judecătoria Orhei în sumă de 9279 lei, încălcându-se și art. 1398 alin.(1) Cod civil, iar peste un termen de 10 luni Curtea Supremă de Justiție, la 01 decembrie 2011 a susținut decizia din 03 februarie 2011 a Curții de Apel Chișinău, ignorând existența deciziei din 03 martie 2010 a Curții de Apel Chișinău.

În continuare a notat reclamanta că Judecătoria Orhei, la 03 februarie 2012, în urma examinării cererii neexistente a întocmit un alt titlu executoriu, deși hotărârea judecătorească la dosar lipsește, iar în baza acestui document executoriu modificat în folosul infractorului, peste mai mult de 6 luni, Judecătoria Orhei, la 24 august 2012, la cerința executorului, în mod secret, a anulat hotărârea din 31 martie 2008 a Judecătoriei Orhei irevocabilă, încălcând prevederile art. 249 alin. (1) și art. 254 alin. (3) CPC și art. 6 al CEDO.

A invocat reclamanta că Curtea de Apel Chișinău, la 17 noiembrie 2015 a anulat încheierea din 28 iunie 2015 a Judecătoriei Orhei, a întors dosarul la o noua examinare pentru a se emite o decizie definitivă cu o executare imediată, iar prin încheierea din 11 februarie 2016 a Judecătoriei Orhei a fost strămutată cauza la judecare la Curtea Supremă de Justiție care, la 30 martie 2016 a respins revizuirea deciziei din 01 decembrie 2011, pe care nimeni nu a cerut-o și Judecătoria Orhei a trimis dosarul în arhivă.

A susținut reclamanta că hotărârea din 31 martie 2008 a Judecătoriei Orhei a devenit, conform art. 254 alin.(2) CPC, definitivă și irevocabilă după expirarea termenului de atac de 20 zile, și nu de 11 luni, iar conform art. 254 alin.(3) CPC hotărârile judecătorești irevocabile nu pot fi contestate în alt proces odată ce faptele și raporturile juridice sunt stabilite în hotărârea judecătorească irevocabilă și nu pot fi modificate, nici anulate. Astfel, hotărârea numită, conform art. 63 Cod de executare, trebuia executată în curs de 3 luni - 90 zile, însă nu s-a executat nici în curs de 9 ani, încălcându-se art. 120 al Constituției R. Moldova și dreptul său la executarea hotărârilor judecătorești în termen rezonabil, deoarece în cursul examinării cazului timp de 9 ani s-au folosit termenele de 4, 5, 6, 7, 8, 10 luni, încălcându-se Legea, iar Curtea Supremă de Justiție la 02 septembrie 2009 a pus cererea infractorului ca fiind înaintată în termen, fără careva probe de întârziere a 11 luni, încălcându-se art. 116 CPC, deoarece la 03 noiembrie 2010, peste 8 luni de la pronunțarea deciziei din 03 martie 2010 a Curții de Apel Chișinău, a primit recursul repetat al debitorului, deși termenul de decădere este de 2 luni conform

art. 434 CPC, ce nu poate fi restabilit, încălcându-se și art. 254 alin.(1) CPC.

A considerat reclamanta ca fiind nelegitime toate hotărârile judecătorești emise după termenul de 11 luni, ce au adus-o într-o stare critică, timp de 9 ani a suportat foame, frig, diferite stresuri, lipsă de medicamente, fiindu-i încălcate drepturile garantate de art. art. 26, 30, 43, 46, 47, 120 ale Constituției R. Moldova, art. art. 6, 8, 10, 13, 17 ale CEDO, astfel încât statul este dator să-i recupereze pierderile serelor distruse, ce a fost silită să le piardă din cauza încălcărilor de Legi în curs de 9 ani.

În temeiul celor descrise, reclamanta a solicitat restituirea costului roadei pierdute din cauza acțiunilor nelegitime ale Ministerului Justiției și anume costul roadei pierdute în anotimpul de primăvară a legumelor, ceapă verde de pe o suprafață de 323 m.p. și ridichii de lună de pe o suprafață de 323 m.p. în lunile martie și aprilie pe anii 2008-2017, 2008-138890 lei, 2009-154040 lei, 2010-163630 lei, 2011-184110 lei, 2012-190570 lei, 2013-551393 lei, 2014-482665 lei, 2015-248400 lei, 2016-208025 lei (suma totală a venitului de primăvară pierdut – 2321723 lei), costul roadei pierdute de sezon în lunile iunie-octombrie pe anii 2008-2017, 2008-148412 lei, 2009-121781 lei, 2010-158383 lei, 2011-153995 lei, 2012-180271 lei, 2013-295707 lei, 2014-278201 lei, 2015-198508 lei, 2016-165984 lei, (suma pierderilor de sezon 1701242 lei) și repararea prejudiciului moral a câte 75000 lei pentru fiecare an, iar în total suma de 750000 lei.

Prin hotărârea din 20 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, cererea de chemare în judecată depusă de Eleonora Hacina împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, cu privire la restituirea costului roadei pierdute de sezon și repararea prejudiciului moral s-a respins ca neîntemeiată.

Prin decizia din 14 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a admis cererea de apel declarată de Eleonora Hacina, s-a casat hotărârea din 20 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani și s-a emis o nouă hotărâre prin care s-a admis parțial acțiunea înaintată de către Eleonora Hacina, s-a încasat de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul Eleonorei Hacina, pentru încălcarea dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, prejudiciul moral în sumă de 15000 lei, în rest acțiunea s-a respins ca neîntemeiată.

Prin încheierea din 27 iunie 2018 a Curții Supreme de Justiție recursurile declarate de Eleonora Hacina și Ministerul Justiției al Republicii Moldova s-au considerat inadmisibile.

La 17 septembrie 2018 Eleonora Hacina a depus cerere de revizuire împotriva încheierii din 27 iunie 2018 a Curții Supreme de Justiție.

În motivarea cererii de revizuire a indicat că recursul declarat la 03 mai 2018 corespunde cerințelor art. 432 alin. (2-4) CPC, iar după examinarea faptelor expuse și susținute prin probele alăturate la dosarul nr. 2ra-1182/18, să fie emisă o decizie corectă în apărarea drepturilor omului la restabilirea proprietății distruse.

În acest context, revizuentul a solicitat anularea încheierii din 27 iunie 2018 a

Curții Supreme de Justiție și a deciziei din 14 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, cu remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

Studiind materialele dosarului și verificând argumentele invocate în cererea de revizuire, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite încheiere de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 3 alin. (1) CPC, instanțele judecătorești aplică legile procedurale civile în vigoare la data judecării cauzei civile, efectuării actelor de procedură sau executării actelor instanței judecătorești (hotărâri, încheieri, decizii, ordonanțe), precum și a actelor unor alte autorități în cazurile prevăzute de lege.

Prin Legea nr.17 din 05 aprilie 2018, în vigoare din 01 iunie 2018, au fost stabilite categoriile de încheieri care pot fi supuse revizuirii.

Astfel, în conformitate cu art. 446 CPC, pot fi supuse revizuirii hotărârile, ordonanțele, încheierile și deciziile irevocabile ale tuturor instanțelor judecătorești, în condițiile prezentului capitol. Încheierile de încetare a procesului conform art.265 lit. c) și d), precum și cele prin care se respinge acțiunea ca fiind tardivă conform art.186¹ pot fi supuse revizuirii. Încheierile judecătorești care nu se referă la fondul cauzei, precum și deciziile emise în privința acestora nu se supun revizuirii. În aceste cazuri, încheierile de inadmisibilitate a revizuirii nu se supun niciunei căi de atac.

În cazul prevederilor art. 448 CPC, cererea de revizuire împotriva unei hotărâri sau încheieri rămase irevocabilă prin neatacare se soluționează de instanța care s-a pronunțat asupra fondului. Cererea de revizuire împotriva unei hotărâri care, fiind supusă căilor de atac, a fost menținută, modificată sau casată, emițându-se o nouă hotărâre, se soluționează de instanța care a menținut, a modificat hotărârea sau a emis o nouă hotărâre.

Totodată, prin Legea pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr. 17 din 05 aprilie 2018, în vigoare de la 01 iunie 2018, au fost abrogate prevederile articolului 448 alin. (4) CPC, care reglementau că cererile de revizuire împotriva deciziilor curților de apel în privința cărora Curtea Supremă de Justiție s-a pronunțat printr-o decizie asupra inadmisibilității se examinează de Curtea Supremă de Justiție.

Prin urmare, prevederile sus-enunțate stipulează expres că încheierile judecătorești care nu se referă la fondul cauzei, precum și deciziile emise în privința acestora nu se supun revizuirii.

La caz, se constată că prin încheierea din 27 iunie 2018 a Curții Supreme de Justiție, revizuirea căreia se solicită, recursurile declarate de Eleonora Hacina și Ministerul Justiției al Republicii Moldova s-au considerat inadmisibile.

În acest sens, este de menționat că încheierile de inadmisibilitate se emit conform prevederilor art. 270 CPC și nu conțin nicio referire cu privire la fondul recursului.

Prin prisma celor relatate, rezultă că prin încheierea din 27 iunie 2018 a Curții Supreme de Justiție, instanța nu s-a pronunțat asupra fondului și prin urmare, nu este de competența Curții Supreme de Justiție de a examina cererea de revizuire depusă de către Eleonora Hacina.

Reieșind din considerentele menționate și ținând cont de faptul că prin modificările operate prin Legea nr.17 din 05 aprilie 2018, în vigoare din 01 iunie 2018, încheierile de inadmisibilitate a Curții Supreme de Justiție nu pot fi suspendate de revizuirii, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire depusă de Eleonora Hacina împotriva încheierii din 27 iunie 2018 a Curții Supreme de Justiție, din motiv că actul de dispoziție judecătorească nu se supune revizuirii.

În conformitate cu art. art. 269-270, art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Eleonora Hacina, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Eleonora Hacina împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului material și a prejudiciului moral.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecător

Ion Druță

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh